

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul principal și recursul incident.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.
- 3) O obligă pe doamna Girardot la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident.

(¹) JO C 249, 14.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 februarie 2008
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Ministero dell'Economia e delle Finanze/Part Service Srl, în lichidare

(Cauza C-425/06) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a) și articolul 13 secțiunea B literele (a) și (d) — Leasing — Fraționarea artificială a prestației în mai multe elemente — Efecte — Reducerea bazei de impozitare — Scutiri — Practică abuzivă — Condiții)

(2008/C 92/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pârâtă: Part Service Srl, în lichidare

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte suprema di cassazione — Interpretarea Directivei 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Operațiune de leasing fracționată în mai multe contracte diferite și având ca rezultat obținerea unui avantaj fiscal — Interpretarea noțiunii de abuz de drept astfel cum a fost definită în hotărârea Curții pronunțată în cauza C-255/02, Halifax și alții.

Dispozitivul

- 1) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la

impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretată în sensul că poate fi constatată o practică abuzivă în cazul în care urmărirea unui avantaj fiscal constituie scopul esențial al operațiunii sau al operațiunilor în cauză.

- 2) Este de competența instanței de trimitere să determine, în lumina elementelor de interpretare furnizate prin prezenta hotărâre, dacă, în scopul aplicării taxei pe valoarea adăugată, se poate considera că operațiuni precum cele în cauză în acțiunea principală reprezintă o practică abuzivă în lumina Celei de a șasea directive 77/388.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 februarie 2008
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Spania) — Maira María Robledillo Núñez/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Cauza C-498/06) (¹)

(Politica socială — Protecția lucrătorilor în cazul insolvenței angajatorului — Directiva 80/987/CEE modificată prin Directiva 2002/74/CE — Articolul 3 primul paragraf și articolul 10 litera (a) — Despăgubiri pentru concediere nelegală convenite pe calea unei concilierii extrajudiciare — Plată asigurată de instituția de garantare — Plată supusă condiției adoptării unei decizii judiciare — Principiile egalității și nediscriminării)

(2008/C 92/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maira María Robledillo Núñez

Pârât: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Interpretarea articolului 3 din Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie

2002 (JO L 270, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 149) — Sfera garanției asigurate de instituția de garantare — Despăgubiri în cazul încetării raporturilor de muncă — Reglementare națională care impune necesitatea unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii administrative — Principiile egalității și nediscriminării

Dispozitivul

Articolul 3 primul paragraf din Directiva 80/987 a Consiliului din 20 octombrie 1980 referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, trebuie interpretat în sensul că un stat membru are posibilitatea să excludă despăgubirile acordate pentru concediere nelegală din sfera garanției de plată asigurate de către instituția de garantare în temeiul acestei dispoziții dacă despăgubirile respective sunt recunoscute printr-un act de conciliere extrajudiciară și dacă o astfel de excludere, justificată în mod obiectiv, constituie o măsură necesară în vederea evitării abuzurilor, în sensul articolului 10 litera (a) din aceeași directivă.

(¹) JO C 56, 10.3.2007.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Sabine Mayr/ Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

(Cauza C-506/06) (¹)

(Politică socială — Directiva 92/85/CEE — Măsuri care urmăresc promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Noțiunea de lucrătoare gravidă — Interdicția concedierii lucrătoarelor gravide în perioada de la începutul sarcinii până la finalul concediului de maternitate — Lucrătoare concediată în situația în care, la data la care s-a dispus concedierea, ovulele sale fuseseră fecundate in vitro, dar nu fuseseră încă transferate în uter — Directiva 76/207/CEE — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Lucrătoare care efectuează un tratament de fertilizare in vitro — Interdicția concedierii — Domeniu de aplicare)

(2008/C 92/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sabine Mayr

Pârâtă: Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

Obiectul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 2 litera (a) din Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [A zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3) — Lucrătoare concediată a cărei ovule fuseseră fecundate in vitro, la data concedierii, dar nu erau încă implantate — Problema calificării acestei lucrătoare ca „lucrătoare gravidă”

Dispozitivul

- 1) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [A zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] și, în special, interdicția concedierii lucrătoarelor gravide prevăzută la articolul 10 punctul 1 din directivă trebuie interpretate în sensul că nu se aplică unei lucrătoare care recurge la fertilizarea in vitro în cazul în care, la data la care se dispune concedierea sa, fecundarea ovulelor acestei lucrătoare de spermatozoizii partenerului său s-a realizat deja, astfel încât există ovule fecundate in vitro, dar acestea nu i-au fost încă transferate în uter.
- 2) Articolul 2 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (1) din Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă se opun concedierii unei lucrătoare care, în circumstanțe precum cele din acțiunea principală, se găsește într-un stadiu avansat al tratamentului de fertilizare in vitro, mai precis între punția foliculară și transferul imediat al ovulelor fecundate in vitro în uterul său, în măsura în care se dovedește că această concediere se întemeiază în mod esențial pe faptul că respectiva persoană a efectuat un astfel de tratament.

(¹) JO C 56, 10.3.2007.